

Warszawa, 24 kwietnia 2025 r.

PIU 207/2025

**Szanowny Pan
Jurand Drop
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Finansów**

Szanowny Panie Ministrze,

Polska Izba Ubezpieczeń, będąca zgodnie z art. 420 ust. 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (tj. Dz.U. z 2024 r. poz. 838) organizacją ubezpieczeniowego samorządu gospodarczego, w odpowiedzi na pismo o sygnaturze DWR 6.5200.42024 z 6 lutego 2025 r. dotyczącego przeglądu ustawy o biegłych rewidentach oraz ustawy o rachunkowości uprzejmie dziękuje za możliwość wypowiedzenia się w tym temacie.

Obie wyżej wymienione ustawy są kluczowymi aktami prawnymi w prowadzeniu działalności przez zakłady ubezpieczeń i reasekuracji. W związku z tym Izba deklaruje swoją gotowość do aktywnego uczestnictwa i wsparcia w procesie konsultacji zmian tych aktów prawnych.

Szczegółowe propozycje zmian zawiera załącznik do niniejszego pisma.

Z wyrazami szacunku,

Jan Grzegorz Prądyński
Prezes Zarządu
Polska Izba Ubezpieczeń

Załącznik 1. Formularz z uwagami do zmian w ustawie o biegłych

Polska Izba Ubezpieczeń
(podmiot zgłaszający)

Lp	Jednostka redakcyjna ustawy ¹⁾	Propozycja zmiany wraz z brzmieniem przepisów	Uzasadnienie ²⁾
1.	Art. 66 ust. 5 ustawy o rachunkowości	Art. 66 ust. 5 <i>Kierownik jednostki zawiera z firmą audytorską umowę o badanie sprawozdania finansowego w terminie umożliwiającym firmie audytorskiej udział w inwentaryzacji znaczących składników majątkowych. W przypadku badania ustawowego w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy o biegłych rewidentach, pierwsza umowa o badanie sprawozdania finansowego jest zawierana z firmą audytorską na okres nie krótszy niż dwa lata z możliwością przedłużenia. na kolejne co najmniej dwuletnie okresy. Koszty przeprowadzenia badania sprawozdania finansowego ponosi badana jednostka.</i>	Proponujemy usunięcie obowiązku zawierania kolejnych umów. Uważamy, że o ile wymóg zawarcia pierwszej umowy na okres co najmniej 2 lat znajduje uzasadnienie, to konieczność przedłużenia umowy na kolejne co najmniej dwuletnie okresy nie przyczynia się do poprawy jakości badania sprawozdań finansowych.
2	Art. 64 Ustawa z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości	1. Badaniu podlegają roczne skonsolidowane sprawozdania finansowe grup kapitałowych oraz roczne sprawozdania finansowe – kontynuujących działalność: 1) banków krajowych, oddziałów instytucji kredytowych, oddziałów banków zagranicznych, zakładów ubezpieczeń, zakładów reasekuracji, głównych oddziałów i oddziałów zakładów ubezpieczeń, głównych oddziałów i oddziałów zakładów reasekuracji oraz oddziałów zagranicznych firm inwestycyjnych, z zastrzeżeniem, że w odniesieniu do oddziałów, obowiązek badania nie ma zastosowania, jeżeli zostały one objęte badaniem sprawozdania finansowego jednostki dominującej, a stosowane przez tę jednostkę	Uzupełnienie przepisu o zastrzeżenie, że sprawozdanie oddziału nie podlega obowiązkowi badania, o ile został on już objęty badaniem na poziomie jednostki macierzystej i stosowane zasady nie są sprzeczne z ustawą o rachunkowości, ma na celu zapewnienie większej spójności regulacyjnej, przejrzystości informacyjnej oraz efektywności procesu sprawozdawczego. Pozwala to unikać dezinformacji użytkowników sprawozdań oraz niepotrzebnych kosztów audytu, bez uszczerbku dla jakości nadzoru i rzetelności informacji finansowej. Brak kompletności i autonomii ekonomicznej oddziału: Oddział nie posiada odrębnej osobowości prawnej ani kapitałów własnych, a co za tym idzie – nie ponosi ryzyka ekonomicznego. Sprawozdanie finansowe takiego oddziału nie prezentuje pełnego obrazu działalności, gdyż wszystkie istotne decyzje strategiczne, ryzyka oraz powiązania kapitałowe są zarządzane przez jednostkę

Załącznik do pisma w sprawie przeglądu uobr

		zasady rachunkowości nie są sprzeczne z przepisami niniejszej ustawy.	dominującą. W efekcie, przedstawienie sprawozdania finansowego oddziału jako niezależnego źródła informacji może prowadzić do fałszywej interpretacji jego pozycji finansowej i roli w grupie. Powielanie danych i ryzyko dezinformacji: Sprawozdanie oddziału często zawiera wyłącznie fragmentaryczne informacje, oderwane od kontekstu całego podmiotu. Taki dokument może zostać błędnie zinterpretowany jako odzwierciedlający samodzielny byt gospodarczy, co wprowadza inwestorów w błąd co do skali ryzyka, wartości ekonomicznej czy stabilności finansowej.
3.	<u>Art. 69 ust. 4</u> Ustawa z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości	Kierownik jednostki dominującej niesporządzającej skonsolidowanego sprawozdania finansowego zgodnie z art. 56 ust. 2, składa we właściwym rejestrze sądowym przetłumaczone na język polski przez tłumacza przysięgłego: 1) skonsolidowane sprawozdanie finansowe jednostki dominującej wyższego szczebla wraz ze sprawozdaniem z badania, 2) skonsolidowane sprawozdanie z działalności jednostki dominującej wyższego szczebla – w ciągu 60 dni od dnia zatwierdzenia sprawozdania, o którym mowa w pkt 1, nie później niż w ciągu 12 miesięcy od dnia bilansowego jednostki dominującej niesporządzającej skonsolidowanego sprawozdania finansowego	Wydłużenie dotychczasowego terminu 30 dni, wskazanego w art. 69 ust. 4 Ustawy o rachunkowości - do 60 dni. Podmioty, które korzystają z terminu wskazanego w w/w artykule dysponują niezwykle krótkim okresem czasu na sporządzenie przysięgłego tłumaczenia sprawozdania spółki dominującej, które (sprawozdania) są bardzo obszerne ilościowo, również z uwagi na zwiększające się wymogi sprawozdawczości, choćby w odniesieniu do jej zakresu, w tym o elementy ESG.
4.	Art. 130 ustawy o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym	Art. 130 ust. 1b <i>W przypadku skorzystania ze zwolnienia z obowiązku sprawozdawczości zrównoważonego rozwoju, o którym mowa w art. 63u ust. 1 ustawy o rachunkowości, komitet audytu nie wykonuje zadań określonych w ust. 1 w zakresie sprawozdawczości zrównoważonego rozwoju, sprawozdawczości zrównoważonego rozwoju grupy oraz atestacji sprawozdawczości zrównoważonego rozwoju.</i>	Proponujemy doprecyzowanie obowiązków ciążących na Komitecie Audytu, poprzez wskazanie, że w związku z faktem skorzystania z ustawowego zwolnienia z obowiązku sprawozdawczości zrównoważonego rozwoju oraz atestacji zrównoważonego rozwoju, nie ciąży na nim szereg zadań związanych ze sprawozdawczością zrównoważonego rozwoju oraz atestacji.
5.	Art. 130 ust. 1 pkt 6) ustawy o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym	6) opracowywanie polityki świadczenia przez firmę audytorską przeprowadzającą badanie sprawozdań finansowych przez podmioty powiązane z tą firmą audytorską oraz przez członka sieci, do której należy firma audytorska dozwolonych usług niebędących badaniem oraz polityki świadczenia przez firmę audytorską przeprowadzającą atestację sprawozdawczości zrównoważonego rozwoju, przez podmioty powiązane z tą firmą audytorską oraz przez członka sieci, do której należy firma audytorska dozwolonych usług niebędących atestacją sprawozdawczości zrównoważonego rozwoju – w przypadku jednostki zainteresowania publicznego obowiązanej do sporządzania sprawozdawczości zrównoważonego rozwoju lub sprawozdawczości zrównoważonego rozwoju grupy kapitałowej	Obecne brzmienie art. 130 ust. 1 pkt 6): „opracowywanie polityki świadczenia przez firmę audytorską przeprowadzającą badanie sprawozdań finansowych lub atestację sprawozdawczości zrównoważonego rozwoju, przez podmioty powiązane z tą firmą audytorską oraz przez członka sieci, do której należy firma audytorska dozwolonych usług niebędących badaniem lub atestacją sprawozdawczości zrównoważonego rozwoju;” sugeruje, że mamy tu do czynienia z jedną polityką dotyczącą „obu” firm audytorskich, tj. przeprowadzającej badanie sprawozdań finansowych jak również SZR. Podczas gdy art. 130 ust. 1 pkt 5) w naszej ocenie wyraźnie rozdziela, kto jest zobowiązany do opracowania polityki wyboru firmy audytorskiej: „5) opracowywanie polityki wyboru firmy audytorskiej do przeprowadzania badania sprawozdań finansowych oraz polityki wyboru firmy audytorskiej do przeprowadzenia atestacji sprawozdawczości zrównoważonego rozwoju

			– w przypadku jednostki zainteresowania publicznego obowiązanej do sporządzania sprawozdawczości zrównoważonego rozwoju lub sprawozdawczości zrównoważonego rozwoju grupy kapitałowej;” Warto tu zwrócić uwagę, że politykę świadczenia usług dozwolonych świadczonych przez firmę audytorską, której zlecono badanie sprawozdań oraz podmioty z tej samej grupy muszą posiadać wszystkie JZP. Podczas gdy politykę świadczenia usług dozwolonych świadczonych przez firmę audytorską, której zlecono atestację sprawozdawczości zrównoważonego rozwoju (SZR) powinny posiadać tylko te jednostki, które są zobowiązane do raportowania SZR. W związku z tym wnosimy o zmianę, jak zaproponowano
6.	Art. 130 ust. 1 pkt 7) ustawy o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym	7) określanie procedury wyboru firmy audytorskiej do przeprowadzenia badania oraz procedury wyboru firmy audytorskiej do przeprowadzenia atestacji zrównoważonego rozwoju – w przypadku jednostki zainteresowania publicznego obowiązanej do sporządzania sprawozdawczości zrównoważonego rozwoju lub sprawozdawczości zrównoważonego rozwoju grupy kapitałowej;	Obecne brzmienie art. 130 ust. 1 pkt 7): „określanie procedury wyboru firmy audytorskiej przez jednostkę zainteresowania publicznego” jest ogólne. Nie wskazuje, że obowiązek ten dotyczy również wyboru firmy audytorskiej, która ma dokonać atestacji SZR. Jednocześnie art. 66 ust. 4 ustawy o rachunkowości określa, że zasady wyboru firmy audytorskiej do atestacji SZR powinny być analogiczne jak w przypadku wyboru firmy audytorskiej do badania sprawozdania finansowego.
7.	Art. 133 ustawy o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym	Usunięcie art. 133 <i>Jeżeli w jednostce zainteresowania publicznego wyboru firmy audytorskiej do przeprowadzenia badania jej sprawozdania finansowego dokonuje organ dokonujący wyboru, jednostka informuje o tym fakcie Komisję Nadzoru Finansowego.</i>	Proponujemy rezygnację z obowiązku raportowania informacji o innym niż WZA organie uprawnionym do wyboru firmy audytorskiej. Naszym zdaniem powyższy obowiązek wydaje się nadmiarowy, tym bardziej że zakłady ubezpieczeń są zobowiązane do każdorazowego poinformowania KNF o dokonanych wyborze.
8.	Art. 136 ustawy o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym	Art. 136 ust. 1 Usługami zabronionymi są usługi określone w art. 5 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia nr 537/2014.	Proponujemy, aby w odniesieniu do usług zabronionych, przyjąć określoną przez rozporządzenie nr 537/2014 tzw. ‘czarną listę’ (czyli listę usług zakazanych), rezygnując przy tym z „białej listy” (czyli listy usług dozwolonych) wymaganej przepisami ustawy o biegłych rewidentach (...). W naszej opinii stosowanie się do wymogów wynikających z ustawy o biegłych rewidentach (...) nie podwyższa w żaden sposób jakości wykonywanych przez firmy audytorskie usług, a powoduje wiele problemów w procesie wyboru firm audytorskich, które z uwagi na świadczenie usług nie zakazanych

Załącznik do pisma w sprawie przeglądu uobr

			rozporządzeniem, ale nie znajdujących się na białej liście, nie mogą być uwzględniane w procedurze przetargowej. Powyższe jest szczególnie problematyczne z perspektywy zakładów ubezpieczeń będących częścią zagranicznych grup kapitałowych, których legislacje oparte są o „czarną listę”.
9.	Ustawa z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym	Wprowadzenie dodatkowej kategorii sprawozdań niebędących sprawozdaniami finansowymi, podlegających obowiązkowemu audytowi i ich uregulowanie.	Brak jest jasnych uregulowań w zakresie badania przez biegłego rewidenta uprawnionego do badania sprawozdania finansowego, sprawozdań które także podlegają ustawowo obowiązkowemu badaniu jak SFCD czy CSRD, wyboru audytora do ich badania, ich traktowania w kontekście limitu kosztów usług dodatkowych w kosztach badania sprawozdania finansowego.

1) odpowiednio: ustawy z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1035 z późn. zm.) lub ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2023 r. poz. 120 z późn. zm. - w zakresie przepisów odnośnie rewizji finansowej

2) wskazanie jaki problem istnieje obecnie oraz w jaki sposób zaproponowana zmiana wpłynie na jego rozwiązanie oraz podanie - jeżeli jest to możliwe - danych niezbędnych do szczegółowej analizy oraz opracowania Oceny Skutków Regulacji, w tym uwzględnienie ewentualnych kosztów jakie zaproponowana zmiana może powodować